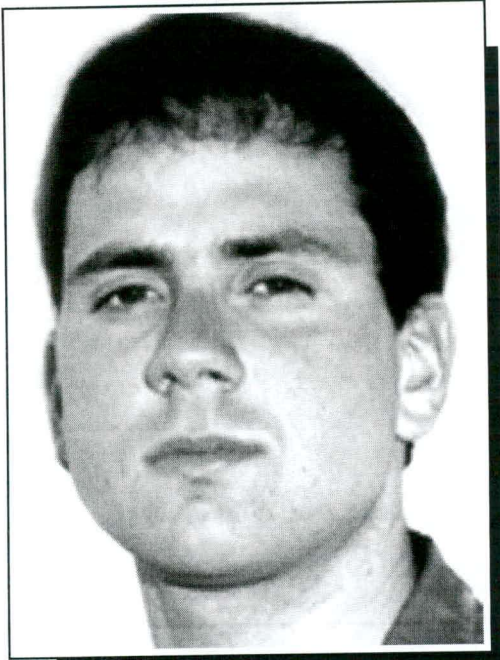

סגן וולשטיין שי ז"ל

סגן וולשטיין שי ז"ל
בן 22 בנפלו

בן זיוה ואברהם
נולד בחדרה

ב-כ"ג בשבט תשל"ב, 8/2/1972

התגייס ב-13.8.1991

נפל בקרב

ב-י"ז באב תשנ"ד, 25/7/1994

שרת בחטיבת הצנחנים

יחידה: גד' 202

מקום נפילה: לבנון

נקבר בחדרה

חלקה: 4, שורה: 3, קבר: 4.

הותיר הורים וארבעה אחים - ישראל,
אורן, אהוד ודן

קורות חיים

שי, שייקל בפי חבריו, בן זיוה ואברהם הלוי. נולד ביום כ"ג בשבט תשל"ב (8.2.1972) בחדרה, בן רביעי למשפחה בת חמישה בנים. שי למד בבית-הספר היסודי "תחכמוני". כשהגיע לחטיבת הביניים, עמד על רצונו ללמוד ולהתחנך בקרית הרצוג בכפר סבא. את לימודיו התיכוניים השלים במדרשת "נועם" בפרדס חנה. כבר בנעוריו בלט שי בקומתו, בבגרותו ובטוב לבו. נוכחותו היתה בולטת ומרשימה. היה אוזן קשבת לכולם, מעין "אח גדול" לשכבת בני גילו. הוא הצטיין בלימודיו, "גאון הכיתה", בפי חבריו לספסל הלימודים, אהוב ומוערך מאוד על מוריו ומחנכיו. שי היה פעיל בתנועת הנוער "בני עקיבא". תמיד הרוח החיה והמושכת בפעילויות השונות: הן בארגון הטיולים והמסעות ברחבי הארץ, והן בפעילויות חברה ותרבות. כאשר פרט בגיטרה, הרעיד מיתרי לבם של חבריו, שהקשיבו לנגינתו וכשהופיע על הבמה בערבי חברה סחף אחריו את הצופים.

לפני גיוסו לצה"ל החליט שי להעשיר את השכלתו התורנית ולהכשיר עצמו לצה"ל בישיבת "בני דוד", בעלי שבשומרון. ראש הישיבה, הרב אלי סרן, סיפר, ששי היה אדם שלם, כבר בהגיעו לעלי, וכי הוא הגיע לישיבה לא מתוך חסרון, אלא מתוך שאיפה להמשיך להתפתח ולפתח תכונות של מידות טובות ויראת שמים, שכבר היו קיימות אצלו. לקראת הגיוס התלבט שי באיזו יחידה יוכל להביא את עצמו לידי ביטוי מרבי.

במחצית חודש אוגוסט 1991, גויס שי לשירות חובה בצה"ל והתנדב לחטיבת הצנחנים. חבריו למסלול הטירונות סיפרו, כי מתחילת דרכו בצבא היה שי "המנהיג הבלתי מעורער", אמין מאוד על כולם, טירונים ומפקדים כאחד. בלט באחריות ובמעורבות ובעיקר, באהבת

סגן וולשטיין שי ז"ל

הזולת האדירה שהיתה בו. הוא סיים את מסלול הטירונויות בהצטיינות, המשיך באימון מתקדם, עבר קורס צניחה ונשלח להרחבת הכשרתו הקרבית בקורס מ"כים-חי"ר. לאחר תקופה יצא שי לקורס קצינים. לדברי אחד מחבריו, הגיע שי לקורס הקצינים ספוג ערכים מהבית, כולו רצון לתרום ולעשות. המטרה להיות קצין צנחנים ניצבה לפניו, ברורה והחלטית.

בסיום הקורס, לאחר שקיבל את דרגת הקצונה, הוגשמה שאיפתו של שי לעסוק בהדרכה והוא נשלח כמפקד לבסיס הטירונים של חטיבת הצנחנים. בתקופת עבודתו בבסיס הטירונים, באה לידי ביטוי אישיותו כמחנך. באחת השיחות שקיים עם חייליו, אמר להם: "לא הפכתי להיות קצין בשביל הדרגות, אלא כדי ללמד אתכם איך צריך לתפקד חייל, הן במישור הצבאי והן במישור הערכי".

יכולתו של שי לתת, לתמוך ולעזור, לא ידעה גבול. חבריו ניסו לנסח את מידת תמיכתו באחרים: "כותל הדמעות, קיר תומך לחברך עם יסודות איתנים". לאחר תקופה חזר ליחידתו, לגדוד 202 ויצא לפעילות מבצעית בחברון. הילדים הצעירים בחברון הבחינו בדמותו המיוחדת והמקרינה וכתבו: "שי היה דוגמה ומנהיג למופת והראה את הצד האמיתי והגאה של חייל בצה"ל". מפקדיו של שי סיפרו שהיה "קצין מצטיין, מפקד בוגר, ייחודי ואהוב, דמות ומושא להערצה". לאחר חודשים ספורים הועלה לדרגת סגן ויצא עם יחידתו לפעילות מבצעית בלבנון.

ביום י"ז באב תשנ"ד (25.7.1994), בעקבות פגישת ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ז"ל עם המלך חוסיין במדשאות הבית הלבן בווינגטון, ערך החיזבאללה, בשעת הפגישה, התקפה רחבת היקף בגזרת בופור-קנטרה. בין היתר, הותקפה שיירה של חטיבת גבעתי, בפיקודו של רס"ן טל סיני, שנעה בדרך ללא כל מסתור, בטילי נ.ט. ומרגמות. התצפיתן במוצב "גלגלית" דיווח על התקפת השיירה למפקד המוצב, סגן שי וולשטיין הי"ד, שפקד על חייליו לתפוס מסתור והוא עצמו עלה לעמדת החמ"ל החשופה שהייתה מטרה בולטת שקל לפגוע בה, מתוך ידיעה לאפשרות של פגיעה ודאית. שי, מיידית, צעק את מילת הקוד "היפופוטם" לטיווח ארטילריית צה"ל לכיוון מקור האש לעבר השיירה. הדיוק בטייווח, לדברי מפקד הגיזרה, הציל את חיילי השיירה. כאשר פסקה האש לעבר השיירה וחיסול חולית האויב, פנה שי למצוא מסתור, אך טיל סאגר, אשר שוגר ע"י חוליה אחרת, פגע בו והרגו (תיאור האירוע מבוסס על תחקיר האירוע שנערך ע"י המג"ד).

שי הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה. הותיר אחריו הורים וארבעה אחים - ישראל, אורן, אהוד ודן. בן עשרים ושתיים היה בנופלו.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד היחידה: "בנכם היה קצין איכותי וייחודי בגדוד. שי היה אדם פתוח, מתעניין, שקט, צנוע, בעל לב זהב ונכונות לעזור לזולת ללא גבול... ידע לפקד על חייליו בדרכו השקטה והצנועה והשכיל לפתח פיקוד המבוסס על דוגמה אישית יוצאת דופן, הבנה וקרבה לחייליו. לשי היתה היכולת לקבל ביקורת מתוך בגרות אישית וביטחון עצמי. סגן שי, כקצין וכאדם, היה איש עקרונות ואידיאליסט. על דעותיו המיוחדות התעקש בשקט, בנימוס אך בתקיפות... קצין מקצועי, שידע לדרוש מחייליו, לחנוך אותם, למצוא את הדרך ללבם ולבנות אותם כמחלקה מגובשת ולוחמת. הוא ידע להתרכז בעיקר. תמיד הלך לפני חייליו, גונן ושמר עליהם. את גדולתו של שי כמפקד, ניתן לבחון בדרך בה תפקדו חייליו, לאחר שנפגע. הם המשיכו לירות על המחבלים, תוך שהם מטפלים במפקדם".

שי וולשטיין

ש, שייקל, בן זיוה ואברהם, נולד בחדרה בכ"ט בשבט תשל"ב

(08-02-1972). את לימודיו היסודיים, עד כיתה ו', עשה

בבית הספר היסודי "תחמוני". אחרי היסודי התעקש ללמוד

בקרית יעקב הרצוג בכפר סבא. בהמשך הוא למד במדרשיית

נועם בפרדס חנה. לאחר סיום לימודיו במדרשייה, ואחרי

התלבטויות ומספר נסיונות, החליט ללמוד בישוב עלי אשר

בשומרון, החלטה שהיה שלם עמה גם בשנים הבאות. לפני

הגיוס לצה"ל התלבט שי באיזו יחידה יוכל להביא את עצמו

לידי ביטוי מירבי, וב-13-08-1991 התנדב לצנחנים. לשי

ולמפקדיו לא היה כל ספק שהוא ממשיך לבה"ד 1, קורס

קציני חי"ר. בסיום הקורס הוגשמה שאיפתו והגיע להדרכת

טירונים. בשיחתו עם חייליו אמר להם "לא הפכתי להיות

קצין בשביל הדרגות, אלא כדי ללמד אתכם איך צריך לתפקד

חייל, הן במישור הצבאי והן במישור הערכי."

שי נפל בקרב בלבנון בי"ז באב תשנ"ד (25-07-1994),

והובא למנוחת עולמים בחדרה.

שי וולשטיין

ל ד מ ו ת ו

בין הדברים שאפיינו את שי בלטה אהבתו לנגינה ושירה. בשנות ילדותו עסק בנגינה ומשחק. בסניף בני עקיבא היה חניך ולאחר מכן שימש כמדריך. במסגרת זו גילם את תפקיד ד"ר היגנס בהצגת "גבירתי הנאווה" וקצר תשואות. במסגרת לימודיו בקרית יעקב הרצוג גילו בו חבריו את תכונות המנהיג שהיו בו ומאידך את טוב לבו וצניעותו. דאגתו להוריו ולאחיו ויחסו לכל בני המשפחה היו לשם דבר. "לא להטריח ולעשות לכולם רק טוב." זו היתה דרכו ובצורה הטבעית ביותר. אהבתו לאחיינית עדי לא ידעה גבולות ובכל זמן פנוי נהג לבלות איתה במשחק, סיפור, נגינה או הצגה. בכל שמחה משפחתית דאג לכל הפרטים ופעל במלוא עצמתו כדי שהשמחה תהיה שלמה. בלימודיו במדרשיית נועם לא פסק מפעילותו הציבורית ומדאגתו לחבריו, כאילו ראה בזאת שליחות. אהבתו לארץ ישראל התאפיינה בין היתר בטיולים הרבים

שי וולשטיין

ובכל טיול שאורגן על ידי חבריו לא שכחו לשאלו אם הוא מצטרף. רבו בישוב עלי מספר כי הישיבה הוקמה בכדי לפתח את הצעירים בנושאי אמונה, אהבת הזולת ואהבת הארץ. "שי", אומר הרב, "הגיע כאשר ערכים אלו היו טבועים בו וכאשר הכרתי את שי לא היה ברור לי מי הרב ומי התלמיד". במדרשיית נועם היה שי כל השנים בוועד המחזור. בשנת הלימודים האחרונה הבטיח להוריו כי יפסיק את הפעילות על מנת להתמסר ללימודים. באחת הפעמים כשניגש לרבו לבקש עזרה עבור חבר, הזכיר לו הרב את ההבטחה להוריו. תשובתו של שי היתה "לא הבטחתי לחדול להיות בן אדם". כמ"מ הצליח בדרך יוצאת דופן לגשר בין שמירה על משמעת מוחלטת מצד חייליו וביצוע פקודות, לבין יצירת קשר של אמון ובטחונם המלא בו. מספר חייל שלו כי בתרגולת מוצב, כאשר הוא היה בחמ"ל, נשאל על ידי שי איך ינהג במקרה של התקפת טילים. תשובתו היתה שראשית הוא יודיע בקשר ולאחר מכן יתפוס מחסה. שי, לדברי החייל, כעס מאד ואמר לו שהוא

שי וולשטיין

חייב במקרה כזה לתפוס מיד מחסה. "שי עצמו", ממשיך החייל ומספר, "לא נהג כך ביום שנפל. כאשר התחילה ההתקפה, הוא הגיע לחמ"ל, דאג שכל חייליו יכנסו למחסה ודיווח בקשר לארטיילריה על מקום החוליה שתקפה את השיירה. דיווח זה הוא שהפסיק את התקפת המחבלים על השיירה ובמעשה זה הציל את חיילי השיירה. שי נפל כאשר נורו לעברו טילי סאגר מכיוון אחר."

רבים מחבריו של שי אמרו לאחר נפילתו כי "כל מה שהוא לא הספיק בחייו הקצרים, ימשיכו הם בשמו ולמענו. כל מה שנעשה לזכרו של שי, יהיה כהמשך לדרכו ולחייו. זו זכות נפלאה אך גם אחריות כבדה המוטלת על כולנו."

לאחר השחרור מהצבא שי רצה ללמוד רפואה. הוא היה אומר כי "צריך לעזור לאננושות, והרפואה היא אחת הדרכים לבטא עזרה זו במעשים." כוונתו היתה להקים בית המושתת על ערכי המסורת היהודית ואהבת הארץ.

שי היה חבר של כולם, וידע לתת הרגשה למאות חבריו

שי וולשטיין

ברחבי הארץ כי הוא הוא חברו הטוב ביותר.
מ"מ מקביל בפלוגה אשר הכירו כשנה אמר בין היתר כי הוא
העריץ את שי על הדרך בה דאג לתפקוד הפלוגה. כל דבר שעשה
היה חייב להיות מושלם.

שי וולשטיין

בס"ד מצט"ק תצוה תשנ"ה (כתב יוסי יפה)
"לאברהם וזיוה שלום,

לא יצא לי לדבר איתכם מעולם על שי כי תמיד היו
באיזור יותר מדי אנשים ורעש בשביל שיחה אינטימית שכזו.
אבל אולי במכתב אצליח יותר.

אני רוצה לספר לכם שאצלי שי קיים והוא ימשיך
להיות קיים כל עוד אנגן בגיטרה שלי ואני רוצה לספר לכם
סיפור:

הזמן הוא שלהי טבת תשנ"ה (ינואר 95). הגעתי עם
חברי תוך כדי סיור למאחז של צה"ל בקבטיה בשעה של בין
היום למחר, והנה מפינה של המחנה מתחת לפנס - צהל"י -
כתום אני שומע צלילים רועדים ומרטיטים של ... גיטרה.

ישב שם חייל צעיר, לוחם באחת הסיירות, רועד כמוני
מן הקור ומנגן. התישבתי לידו ונגנתי גם אני, נגנתי את
"שובי לפרדס" ועוד כמה שירים של סיימון וגרפונקל. החייל
האחר הביט בי מרוכז ואז פתאום הוא היה שם - שי עם החיוך

שי וולשטיין

שלו.

הפסקתי את הנגינה ושוב ישב שם החייל. סיפרתי לו
על קומזיצים של שלוש גיטרות (שי, אלי, ואנוכי) בחוף
אולגה, סיפרתי לו על מחנות קיץ עם ניחוחות אורן ו...
גיטרות, וסיפרתי לו על סתם מוצאי שבת תנועה מתחת לפנס
רחוב בודד עם...גיטרות ותמיד בגיטרה האחרת, המובילה
היה שי.

אבל פעם אחת ששי ניגן על תזמורת אחרת רועמת-צורמת
בלהט הקרב ובאש מרגמות, מוארת בכאב סאגרים רושפים הוא
ניגן כנראה בלהט שמימי והמיתר-פקע.

מאז אני ממשיך לנגן עם שי אבל רק עם חמישה מיתרים.
וזה קשה וזה מצליח רק אם פורטים על כל המיתרים בבת-אחת
ואז הרעש מחריש את הכאב. כי כשפורטים אחד אחד מרגישים..
מרגישים שחסר מיתר.

לא כל הסיפור נאמר בפה אבל האמינו לי שמיתרי הלב
ספרו ורשמו על מיתר שפקע וחבר שעלה במרכבת אש למרומים."

בס"ד הקרן להנצחת שי וולשטין הי"ד מוסד ציבורי להקלות במס הכנסה
עמותה מס' 58-025-806-9 לפי סעיף 46 לפקודה (אישור מס' 9-806-58)
=====

רח' חנקין 13 חדרה מיקוד 38473
טל: 04-6336474, 04-6325233, פקס: 04-6326996

תאריך: 1/12/03

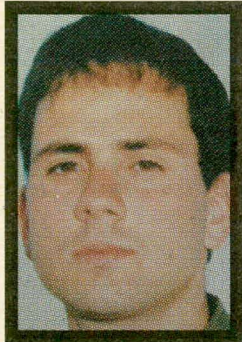
לכבוד
יד לבנים
חדרה
א.ג.נ.

הנידון: אתר הנצחה

ברחוב הנשיא 34 בחדרה, הוקם בית כנסת "שלום ישראל ע"ש שי וולשטין הי"ד"
בית הכנסת נבנה באמצעות תרומות שנתרמו ע"י חבריו ומוקירי זכרו של שי בארץ ובחו"ל
וכן ע"י חברי קהילת בית הכנסת.
מיקומו, בתוך גן ציבורי שהיה מוזנח ושוקם ע"י תרומות שניתנו לקרן להנצחת שי וקיבל את
השם "גן שי"

בבית הכנסת מתקיימות תפילות בימי חול, שבתות וחגים בהשתתפות קהל רב.
בבית המדרש, אשר בקומת הקרקע, מתקיימים שיעורי תורה קבועים וכן הרצאות וערבי
תרבות בנושאים תורניים וכלליים.

מחיר השלום

שי וולשטיין ז"ל. לא הספיק להשוויץ עם הדרגות

שי וולשטיין בן ה-22 שילם את מחיר מפגש השלום בין רבין והמלך חוסיין, כשנהרג מאש החיזבאללה שנועדה לסכל את השלום המתהווה. אביו אברהם: "הוא נהרג אחרי שהציל את כל חייליו"

הזמן, כי ידענו מה הלך באותה תקופה בדרום לבנון. הוא אמר שאף פעם לא קרה במוצב הזה משהו מיוחד". שי וולשטיין נולד בחדרה ולמד בבית הספר תחכמוני בעיר. לאחר מכן עבר ללמוד במדרשת נועם בפרדס חנה. מאוחר יותר הוא למד ביישוב עלי שבשומרון, ואז התנדב לצנחנים. "יום הזיכרון לא אומר לנו כלום", אומר אברהם. "הצורה שבה יום הזיכרון מועבר, כל הנאומים האלה, זה לא אומר לנו כלום. אני עשר שנים בעניין הזה של האבל, אני שומע את ראש העירייה וכל מיני אנשים אחרים שרק משנים משפט פה ומשפט שם, וזו בעיניי שבלונה. זה לא דבר שאמור לשמש זכר לבנינו היקרים. אנחנו כל רגע חיים את העניין זה".

למרות שעברו כבר כמעט 11 שנה מאז מותו של בנו, אברהם לא מרגיש שהזמן מרפא את הכאב: "טבע האדם הוא שאתה לא חש באותה עוצמת כאב אחרי שנים, אבל המקרה הזה הוא שונה. איבדנו באותה תקופה גם הורים וחברים קרובים, אבל אין לזה שום דמיון לאיבוד בן. אתה חושב כל פעם שאתה רואה את התמונה שלו איך הוא היה נראה יום, עם מי הוא היה מתחנן, כל מה שהיית מצפה כהורה לילד".

שי היה אחיינו של מנכ"ל העירייה יוש וולשטיין. הוא השאיר אחריו הורים, זיוה ואברהם, וארבעה אחים: ישראל, אורן, אהוד ודן. לזכרו נבנה בית כנסת ברחוב הנשיא, ואחת לשנה מתקיים מפגש בין נוער לקראת גיוס לקציני צנחנים ועמותה לזכרו מחלקת מלגות לנוקמים.

■ אלעד הופר

אברהם וולשטיין. אין דבר שדומה לאיבוד בן

ונעים, אז הוא התקשר לאשתי זיוה לשאול איך מבשלים כל מיני מאכלים. לפני השבת האחרונה הוא ביקש לעשות מג'אדרה, ואמר לאחר מכן שיצא לו יוצא מן הכלל". אברהם מספר על החשש של המשפחה מהמקום בו שירת שי באותם ימים: "יום לפני האירוע ריברנו איתו, והוא אמר שזה אזור פסטורלי ואנחנו לא צריכים לדאוג. אולי חלק מזה היה נכון, אבל היינו מודאגים כל

25 ביולי 1994, צעדו ראש ממשלת ישראל דאז יצחק רבין, וחוסיין מלך ירדן, על מרשאות הבית הלבן בדרך להסכם שלום היסטורי, שנחתם שלושה חודשים לאחר מכן. כמטרה לסכל את השלום המתהווה, החלו באותו היום כוחות חיזבאללה להפגין את מוצבי צה"ל בדרום לבנון. סגן שי וולשטיין בן ה-22, היה באותו היום מפקד מוצב גלגלית. את דרגת הסגן הוא זכה לקבל שבוע לפני שנהרג, ואפילו לא הספיק לבקר בבית עם שני ארר נות על הכתף ולהשוויץ בהם. "למזלנו", אומר אביו של שי אברהם, "מישהו צילם אותו שם, אז יש לנו תמונה".

"עקב הפגישה בין רבין למלך חוסיין", משחזר אברהם את אירועי אותו יום נורא, "החליט החיזבאללה לחמם את הגורה. במסגרת זו, הם תקפו שיירה של גבעתי שנעה בציר מתחת לכופור. זו שיירה שחילקה מזון וציוד ופיזורה חיילים בין המוצבים. הם תקפו אותה עם טילי נ"ט ופצמ"רים, והחיילים שהיו שם היו מאוד חשופים. התצי פיתן של בני סיפר לו מה קורה למטה, והוא הכניס את כל החיילים לבונקרים. הוא מאוד דאג להם, ונשאר בעצמו בעמדת הפיקוד לבד, אפילו בלי קשר. הוא כיוון את כוחות צה"ל לחוליה, ולכן היא לא הייתה מסוגלת לפגוע

בהם וזה הציל את חיילי השיירה. כשנגמר האירוע, הוא פנה לחזור למוצב שלו ולחייליו, ואז הייתה חוליה מכיוון אחר ששיגרה שלושה טילי סאגר – אחד מהם פגע בו והרג אותו. גם הקשר שלו שיצא החוצה נפגע קשה". אברהם מספר על הזיכרון האחרון שלו מבנו שי: "הוא נהרג ביום שני, ובאותה שבת אחרונה הוא רצה שהחברה שלו ירגישו עד כמה שאפשר נח

13/5/05 תורה

ראש העיר איחל למתגייסים שירות משמעותי בצה"ל

כנס המתגייסים השנתי ע"ש שי וולשטיין ז"ל התקיים בהשתתפות שמיניסטים העומדים לפני גיוס

קשבת לחבריו, מדריך בנשמתו וגיבור, דוגמה לבני הדור הצעיר ערב גיוסם לצה"ל.

ראש העיר ציין כי שי התנדב לצנחנים והתבלט בלקיחת אחריות ובאהבת הוולת, והדגיש כי הוא עצמו שירת בצה"ל עשרות שנים שבמהלכן למד שאהבת החברים לנשק, לקיחת אחריות והגדלת ראש הם אכן הכלים החשובים להצלחה בכל תפקיד צבאי. גנדלמן איחל לתיכונים ששירתו משמעותי, שביגנו יהפוך השירות בצה"ל לחוויה מפתחת ובונה שתלווה ותקדם אותם גם בעתיד. בכנס הוקרן סרט לזכר שי וולשטיין ז"ל, ומקהלת תיכון הדרה הופיעה בשידור זיכרון.

לצנחנים, סיים קורס קצינים והדריך בבסיס טירונים של חטיבת הצנחנים. לאחר תקופה חזר ליחידתו ויצא לפעילות מבצעית בחברון. כעבור חודשים ספורים הועלה לדרגת סגן ועלה עם יחידתו ללבנון. ב-25 ביולי 1994, כאשר פיקד על חייליו והגיש סיוע לשיירה של חטיבת גבעתי שהייתה בדרכה למוצב, נפגע מירי מחבלים ונהרג. בן 22 בלבד בנופלו. מאוד נפילתו מקיימת משפחתו בשיתוף עיריית חדרה כנס מתגייסים לזכרו, שנועד להנחיל את מורשתו לצעירים העומדים לפני גיוס. ראש העיר נשא דברים ואמר לצעירים העומדים לפני גיוס כי גם כעבור יותר משני עשורים מהווים צעירים כמו שי, שהיה מנהיג, און

מאת: נסים מסורי

אות שמיניסטים מחדרה השתתפו בכנס המתגייסים השנתי ע"ש שי וולשטיין ז"ל, שהתקיים השבוע באולם רנה שני. הכנס התקיים במעמד ההורים אברהם וזויה וולשטיין ובני המשפחה, וכן ראש העיר צביקה גנדלמן, אלוף במיל' נועם תיכון שהיה המגיד של שי וולשטיין בעת נפילתו, חברים לנשק, חיילי החטיבה, ומוקירי זכרו.

שי היה תלמיד מצטיין, פעיל בתנועת הנוער "בני עקיבא", הרוח החיה בטילים ברחבי הארץ ובפעילויות חברתיות, ובעל כישרון מוסיקלי. כאשר הגיע המועד להתגייס לצה"ל, בחר במסלול קרב. הוא התגייס

דשת מקומונים בשרון
השבוע
בחדרה

מנכ"ל: אפי ישראל | מנהלת משרד: ליוה בן שימול | מנהלת לוח: אושרת בן עזרי
| עורכת משנה: הילה מלקי מסלטי | כתבים: נסים מסורי, ישי פלדמן | גרפיקה:
יריב אלטמן, זיו דוכן, דיאנה פרואספד | מו"ל: מקומונים בשרון (תעשיות) בע"מ
| דפוס: גרפופרינט | מערכת מודעות, הנהלה: רח' הנשיא 31 פינת הרצל חדרה
טל. 04-6226868, 054-2645044, פקס 04-6341482 | משרד ראשי:
"מקומונים בשרון", בית רמז, רמז 13 נתניה, מיקוד 42310, טל. 09-8307777,
פקס 09-8623966, ת.ד. 2121 נתניה, מיקוד 42121 |
אימייל: behadera@gmail.com | אתר אינטרנט: www.haderanow.co.il

לִסְמוֹנֵט טַל
לְלוֹד טַל ל"ל
לְלֵא טַחָט, טַוֹט
טַוֹזְטַט טַלֵּא

העמותה ל'חרבות הפנאי חדרה

חדרה

הזמנה

הקרן להנצחת שי וולשטיין הי"ד - משפחת וולשטיין

הקרן להנצחת שי וולשטיין הי"ד - משפחת וולשטיין

בס"ד

הנכם מוזמנים לכנס גיוס תלמידי כיתות י"ב - חדרה

ע"ש **שי וולשטיין** הי"ד

שנפל י"ז באב תשנ"ד 25.7.1994

הכנס יתקיים ביום ראשון כ"ג בשבט תשע"ו

7.2.2016 בשעה 11:00

באולם "רנה שני" בבית ספר תיכון חדרה

במעמד

מר צביקה גנדלמן - ראש העיר

בתוכנית

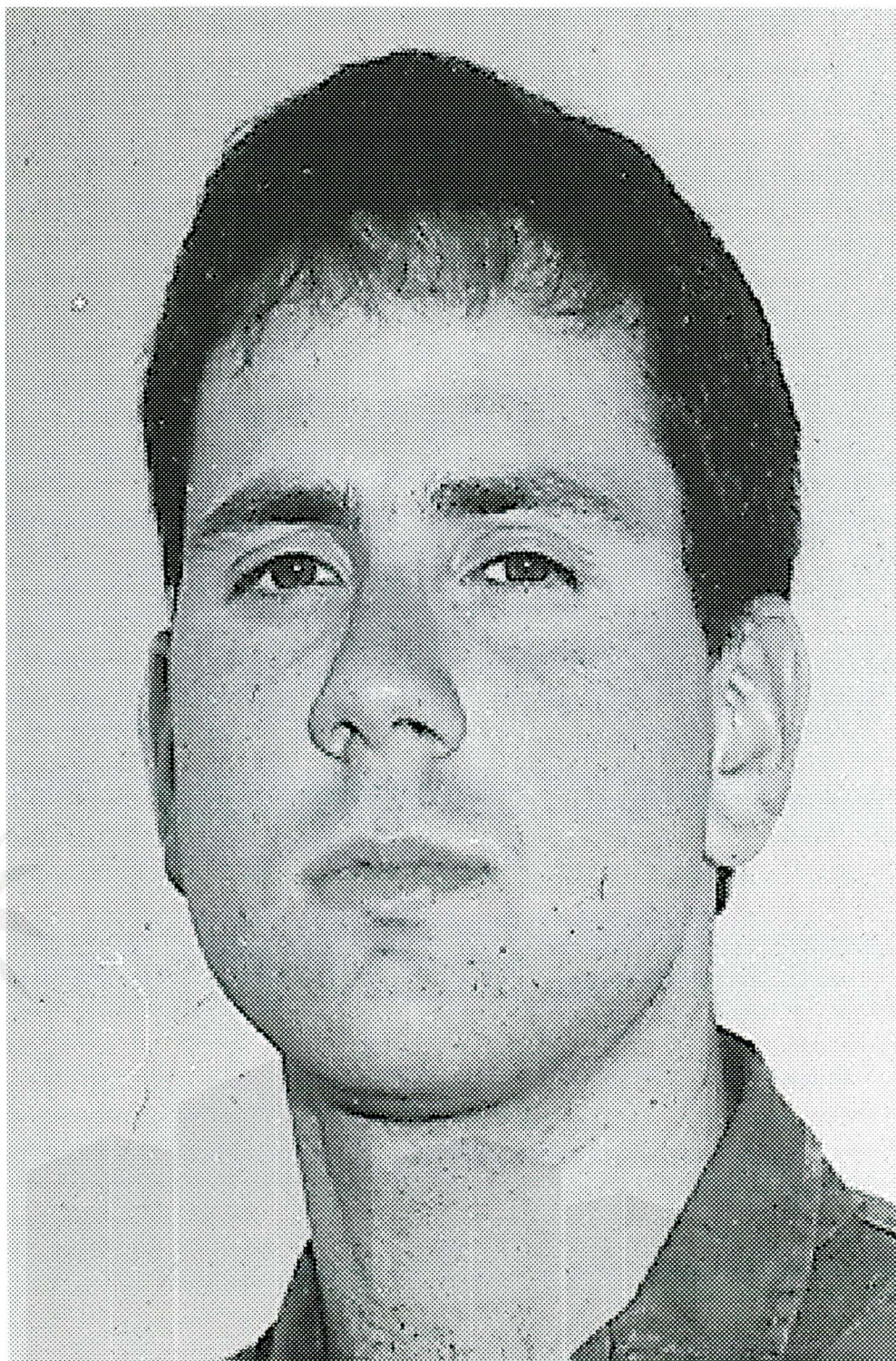
דברים לזכרו של שי

גיוס לצה"ל - שיחה עם אלוף (מילי) נועם תיבון, מפקדו של שי
שיחה עם ד"ר אלעד בן דרור, חבר של שי
חלוקת מלגות לחיילים בודדים ולתלמידים מאת הקרן להנצחת שי
סרט לזכרו של שי
קטעי נגינה ושירה ע"י תלמידי ביה"ס תיכון חדרה

יד לבנים - חדרה

שי וולשטיין
בן זיוה ואברהם וולשטיין

08/02/72
25/07/94

כ"ט בשבט תשל"ב
י"ז באב תשנ"ד

נולד ביום
נפל ביום